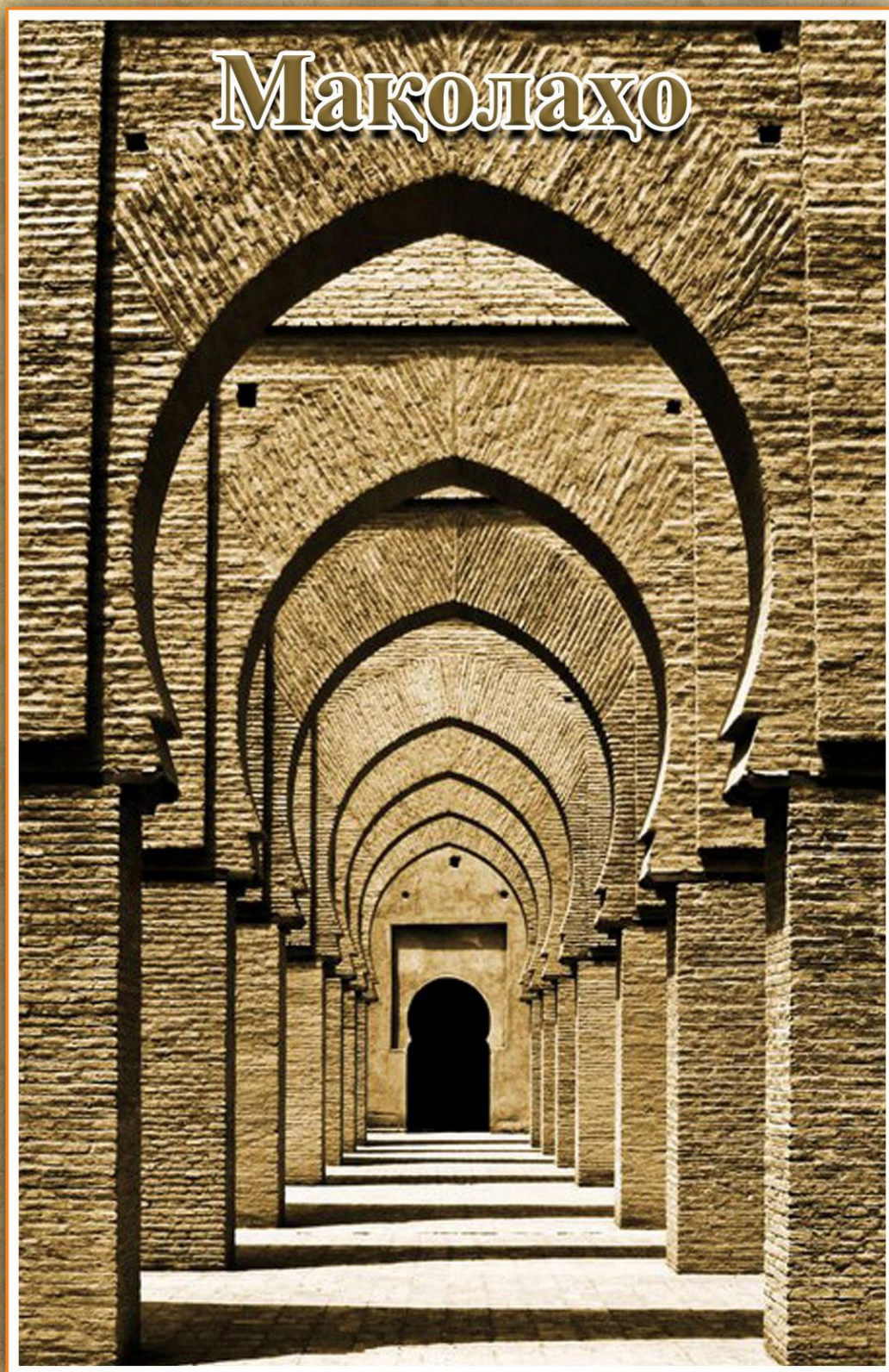

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мақола

Мавзӯи мақола:

**Маҳдии шиъа ва Маҳдии суннӣ;
Тамоюзӣ бепоя ва мавҳум**

Нависандаи мақола:

Мӯҳсуни Ҳусейнӣ

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз корбарон аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар махсуб намешавад.

Маҳдии шиъа ва Маҳдии суннӣ; Тамоюзи бепоя ва мавҳум

Вучуди бархӣ ихтилофоти амиқи торихӣ миёни ду гурӯҳи бузурги мусалмонон яъне шиъаён ва аҳли суннат қобили инкор нест ва ҳамаи мо ба хубӣ медонем ки мутаъассифона аз садри Исломи то кунун, ба мурур бар умқи ин ихтилофот афзуда шудааст; Он чунонки ба воситаи бархӣ авомили шуми сиёсӣ ва мазҳабӣ дар миёни ҳуди мусалмонон ва низ бархӣ шароратҳо ва дасисаҳои хориҷӣ аз сӯй ғайри мусалмонон, шикафи равобит ва муносиботи миёни ин ду гурӯҳи мусалмон ба тадриҷ амиқтар шуда, то ҷойе ки имрӯз табаъоти иншиқоқ ва ҷудой дар уммат ба зишттарин шакли мумкин падидадор гардидааст. Ин воқеъияти талх мавҷуд аст ва инкори чунин воқеъияти номатлубе дар миёни мусалмонон ва ҳошои ихтилофоти ҷиддии мавҷуд дар миёнашон агарчи бо ҳусни занн бошад, суде надорад ва талошӣ нофарҷом ва тақаллои беҳуда аст. Ҳамчунонки бетардид вақте мо суҳан аз зарурати иттиҳоди муслимин ба миён меоварем, манзурамон онки ихтилофоти мавҷуд ва гунаи худфиребӣ

Маҳдӣ шиъа ва Маҳдӣ суннӣ; Тамоюзӣ бепоя ва мавҳум

нест, балки ғаразмони талош барои ҳамгарой ва ҳамафзони ҳар чи бештари мусалмонон бо вучуди бархӣ ихтилофи назарҳои торихӣ аз тариқи таъкид бар рӯй нуқоти муштарақ ва мавриди тавофуқ аст.

Аммо дар ин миён чизе ки ҳаргиз пазируфтани нест ва инсофан мояи таъассур ва таъассуфи ҳар мусалмони огоҳ ва озодае мегардад, он аст ки гурӯҳе аз мусалмонони муғриз ё ҷоҳил, на танҳо бар табли ихтилофоти мавҷуд мекубанд ва дар оташи онҳо медаманд, балки ихтилофоти ҷадида ихтироъ мекунанд ва пайваста дар ҳоли тавлиди фитнаҳои тозаанд! Гӯи ихтилофоти воқеъӣ барои инҳо кофӣ нест ки ихтилофотӣ ҳиёлӣ ва мавҳуми месозанд то шикафи мавҷуд миёни мусалмононро аз чизе ки ҳаёт бештар ва амиқтар нишон диҳанд! Инҳо аз фарти ҳамоқат ё шарорат, ба суроғи нуқоти муштарақ ва ақоиду аъмоли ваҳдатофарин миёни мусалмонон мераванд ва бо афсонасозӣ, дурӯғпардозӣ ва аллам кардани хурофоти кӯчаву бозор ва навиштани он ба пойи кулли як мазҳаб, мусалмонони мазоҳиби дигарро нисбат ба бародарони дигарӣ худ бадбин мекунанд ва дар мавриди мусалламтарин ва иҷмоътарин боварҳои Исломи ба тардид меандозанд.

Яке аз муҳимтарин мавзӯёте ки дастхуши ин рӯйкарди шум ва инҳирофӣ шуда, мавзӯи имом Маҳдӣ алайҳи салом аст ки иддае доништа ва иддае надоништа, дар ҳоли илқоъи ихтилоф ва ташдиди вогарой минёни мусалмонон дар бораи он ҳастанд; Он гуна ки шиъори бемаъно ва бидъатомези <<Маҳдӣ шиъа/ Маҳдӣ суннӣ>> аз мабдаи замонӣ номаълуме миёни онон ривоч ёфта ва ба шиддат дар ҳоли таблиғ ва тарвиҷ аст. Ин дар ҳоле аст ки эътиқод ба Маҳдӣ ва ҳатмияти зуҳур ва қиёми ӯ ва пирӯзиаш бар мустақброн ва ҷоъирони олам ва пур шудани замин аз адолат тавассути ӯ, ваъдаи қатъии Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аст ки дар маҷомеъи ривояти шиъа ва аҳли суннат, тавотури камназир ва ғавқулъода дорад. Ҳамчунонки ҳазрати аллома Мансури ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло дар китоби арзишманди <<Бозгашт ба Исломи>> ин тавотурро бо равишӣ мутаяқин ва олимона исбот фармудаанд (руҷӯъ кунед ба: Бозгашт ба Исломи, с279 то 282). Эшон пеш аз исботи тавотури ҳадиси Маҳдӣ ва истишҳод ба бархӣ оёти

Куръонӣ дар ин бора мефармоянд:

<<Бо ин васф, шойиста аст ақида ба ҳатмияти зуҳури Маҳдӣ ба унвони халифаи Худованд дар замин ва касе аз аҳли байти Паёмбар ки заминро бо иқомаи Исломи комил ва холис аз адолат ва қист пур мекунад, аз мусалламоти Ислом шумурда шуд ва мавриди иҷмоъи мусалмонон бошад, то мабное барои ваҳдати онон дар оянда ба шумор равад.>> (Ҳамон, с282)

Ин ба маънои он аст ки аз назари ҳазарти аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло, этиқод ба Маҳдӣ метавонад ҳалқаи иттисол ва заминаи оштии мусалмонон дар охируззамон ва меҳвари иттиҳоди онон бо якдигар барои пирӯзӣ бар зулми ҷаҳонӣ бошад ва бо ин васф, тардиде нест ки ҳар гуна зерӣ суъол бурдан ё табдил кардани ин этиқод ба мавзӯи ихтилофӣ ва ҷолишзо дар миёни онон, гунаи фитнаангезӣ алайҳи Ислом ва хиёнатӣ ошкор ба мусалмонон шумурда мешавад; Чароки охирин фурсатҳо ва маъдуд заминаҳои арзишманде ки барои бозсозии уммати воҳида ва иттиҳоди амалии мусалмонон ба он умед меравад, бо ин иқдомоти шаруона ва машқук нобуд хоҳад шуд.

Бо ин васф, ҳамаи касоне ки аз рӯи нодонӣ ё ғафлат ба чунин иқдомоте даст мезананд ё заминаи онро фароҳам мекунад, бояд ба сӯи Худованд тавба кунанд ва даст аз фитнаангезӣ бардоранд; Монанди бархӣ бародарони аҳли ташаюъ ки дучори авомзадагӣ ҳастанд ва бо тарҳи масоъили хурофӣ, бебунёд ва номаъқул дар заминаи Маҳдавият, боъиси ҳасосиятзоя ва таҳрики соири муслимин ва гароиши онон ба чунин таваҳҳуме мешаванд ва бархӣ бародарони аҳли суннат ки бо бадгумонӣ, қачфаҳмӣ, адами иттилоъи кофӣ ва омехтани масоъил бо якдигар, мучиби боло гирифтани фитна ва эҷоди чунин бардошти инхирофӣ ва хатарноке аз масъалаи Маҳдавият мешаванд; Чароки ин ду гурӯҳ бо вучуди инки манобеъи ривойии онҳо, ривоётӣ ҳамсӯ дар робита бо Маҳдиро мунъакис намуда ва дар воқеъ ҳамаи маҷомеъи ривойии шиъӣ ва суннӣ, аз <<Як Маҳдӣ>> сухан гуфтааст, этиқоди якдигар дар бораи Маҳдавиятро наметазиранд; Алалхусус бархӣ бародарони

Маҳдии шиъа ва Маҳдии суннӣ; Тамоюзӣ бепоя ва мавҳум

аҳли суннат ки аз сӯи занни шадиде нисбат ба бародарони шиъа ранҷ мебаранд ва аз рӯй ҷаҳл ва ғафлат, <<Маҳдии шиъа>> ро <<Дурӯғин>> ва <<Хиёли>> меҳонанд ва онро рад мекунанд! Дар ҳоле ки чунин сухани мутаъассибона ва ҷоҳилонае, мусталзими инкори Маҳдӣ хоҳад буд; Чароки мо дар ривоёти Исломӣ ду Маҳдӣ надорем ва Маҳдии ривоёти шиъа ҳамон Маҳдии ривоёти аҳли суннат аст.

Ҳосил онки мусалмонон бояд бо хушёрӣ ва басирати кофӣ ба ин масъала назар кунанд ва мутаваҷҷеҳ бошанд ки эътиқод ба <<Маҳдии воҳид>> сарфи назар аз бархӣ ихтилофи назарҳо дар бораи хусусиёти ӯ, як эътиқоди муштарак ва мубтанӣ бар мутаботирот ва мусалламоти Исломӣ аст ва ба ҳеҷ як аз мазоҳиб ихтисосе надорад. Лизо тақсимбандии Маҳдӣ ба шиъа ва суннӣ, аз як сӯ тамоюзӣ бепоя ва мавҳум аст ва аз сӯи дигар таволии фосид ва хатарноке дорад ва бо ин авсоф, зарурӣ аст ки мавриди эърози мусалмонон аз ҳамаи мазоҳиби Исломӣ қарор гирад.

Дар поён таваҷҷуҳи хонандагони гиромиро ба сухане дар ин бора аз донишманди мӯхтарам ҷаноби дуктур Зокир Маъруф масъули дафтари ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло ҷалб мекунам:

<<<Маҳдии шиъа>> ва <<Маҳдии суннӣ>> маъное надорад; Зеро Маҳдӣ дар Ислом як нафар аст ки Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам дар аҳодиси мутаботир ӯро ваъда дода ва муъаррифӣ фармудааст, бо ин тавзеҳ ки миёни аҳли суннат ва аҳли ташаюъ дар бораи бархӣ хусусиёти ӯ монанди кистии падараш ва замони валодаташ ихтилофи назар вучуд дорад, вале возеҳ аст ки ин ихтилофи назар ба маънои вучуди ду Маҳдӣ нест! Қадри мусаллам ин аст ки Маҳдӣ –фарзанди ҳар кас бошад ва ҳар замоне мутаваллид шуда бошад ё бишавад– бидуни омодагии мусалмонон барои ҳимоят аз ӯ зухур намекунад ва бо ин васф, бар аҳли суннат ва аҳли ташаюъ вочиб аст ки ба ҷои ихтилоф бо якдигар бар сари бархӣ хусусиёти ӯ, ба иттиҳод бо якдигар барои ҳимоят аз ӯ бипардозанд ва ин чизе аст ки

Маҳдии шиъа ва Маҳдии суннӣ; Тамоюзӣ бепоя ва мавҳум

аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло
ононро ба сӯй он даъват мекунад.>

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин ҷо назири
бар

Саҳифаи феҳристи
пайгоҳ

Саҳифаи гузашта
пайгоҳ

Саҳифаи китоби
телеграм пайгоҳ